יום ג', כ"ג בחשון תשס"ז (14 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

*אמנם, ראש ממשלתנו בשיחות רק בבירת ארה"ב ולא במדריד, אך סדר היום שלו נשאר כמו שהיה, ומוטב שנפקח עין הפעם. הכוחות המאיימים עלינו באים לא רק מעבר למפרץ הפרסי, אלא גם מהבית של לבן, **"ארמי אובד אבי"**...*
[אינני מזדהה כל-כך עם המאמר, אך מעלה אותו על הדף כדי להאזין לאחינו שכן חושבים ככה]

ועידת מדריד שנייה
כינוס של מדינות האזור יכול להעניק לגיטימציה לכוחות ערביים מתונים. אירועים מסוימים במזרח התיכון נוטים לחזור על עצמם. במקום להמתין להתמודדויות נוספת עם שכנינו, אולי ננסה ללכת בכיוון אחר ולשחזר את ועידת השלום במדריד, שנערכה באוקטובר 1991. ועידה זו כונסה בעקבות שני אירועים חשובים: סוף המלחמה הקרה והניצחון על עיראק במלחמת המפרץ. גם עתה התחוללו אירועים חשובים, שיכולים להניע מחדש מהלך מדיני. ועידת מדריד אמנם לא השיגה הישגים משמעותיים, אך היא פתחה משא ומתן בין הצד הישראלי לערבי, שבסופו של דבר הביא לחתימת הסכם אוסלו והסכם השלום עם ירדן.
ישראל ניצבת כיום בפני כמה חזיתות, שכל אחת מהן בעלת פוטנציאל להידרדרות צבאית: איראן, סוריה, לבנון (חיזבאללה), הפלשתינאים, וטרור מוסלמי באופן כללי. ישראל אינה יכולה להתמודד מבחינה צבאית ומדינית עם כל הסכנות האלה בעת ובעונה אחת. ניתן לטפל בכל זירה בנפרד, וזאת בעצם המדיניות הישראלית המסורתית. אך גישה זו אינה מתאימה, ראשית משום שהיא מתעלמת מההיבט המערכתי של הסוגיות ומהעובדה שכולן או רובן קשורות זו בזו; שנית, משום שיישומה יארך זמן רב; ושלישית, משום שהיא אינה יוצרת סדר קדימות ברור בטיפול בזירות השונות.
ועידת מדריד שנייה יכולה להיות מענה למגבלות אלה. היא לא תוכל לטפל בכל החזיתות והבעיות: התגרענותה האפשרית של איראן והטרור המוסלמי הן בעיות שעל המערכת הבינלאומית לטפל בהן. אולם, על סדר יומה של הוועידה יוצבו סוגיות אחרות העומדות בינינו למדינות ערב, ובעיקר כמובן המשולש הסורי-לבנוני-פלשתיני.
לכל צד במשולש יש עניין בדיאלוג עם ישראל: סוריה מעוניינת בהחזרת הגולן בדרכים מדיניות; לבנון מעוניינת לחזק את מעמדה הריבוני; והפלשתינאים, לאחר שנדחקו שוב לקרן זווית, מעוניינים להקים כבר את מדינתם. **[אינני יודע מה מקור ההנחות שלו]**
למרות העובדה שישראל תיאלץ לוותר בכל אחת מהזירות האלה, היא עדיין יכולה לצאת נשכרת מכינוס ועידה כזאת. השתתפות סוריה עשויה לתקוע טריז במחנה הרדיקלי במזרח התיכון. עמדתה של סוריה עדיין לא ברורה. היא משדרת בשני קולות, דבר שנובע אולי מהיסוסיו של בשאר אל-אסד. יוזמת הוועידה תחייב אותו לבחור באופן ברור בין מסלול העימות למסלול הדיבור.
הוועידה תהיה המשך תהליך חיזוק מעמדה העצמאי של לבנון שקיבל תנופה לאחר המלחמה. הוועידה יכולה להיות מנוף להחלשת מעמד חיזבאללה בלבנון. הוועידה יכולה גם להביא לחידוש ההידברות עם הפלשתינאים. היא גם תחדד את הדיאלוג הפנים-פלשתיני בין מתנגדי התהליך לתומכיו, ואולי תביא גם לשינויים בתוך חמאס.

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', כ"ג בחשון תשס"ז (14 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ועידת מדריד הראשונה לא הביאה שינוי מיידי. גם הוועידה הנוכחית תיתקל קרוב לוודאי במהמורות שונות, אך סיכוייה לכאורה גדולים יותר. אירופה והאו"ם נמצאים במצב חזק יותר להשפיע על הדיונים. כמו כן, בעולם הערבי נמצא ציר של מדינות מתונות המוכן ומעוניין לקדם את התהליך. בציר זה מצויות לא רק מצרים וירדן, אלא גם סעודיה, שיזמה תוכנית שלום ערבית שאושרה על ידי ועידת הפסגה הערבית בביירות, במארס 2002. הימצאותה של המדינה הערבית הדתית ביותר במחנה זה מעניקה לו גושפנקא איסלאמית.

לישראל ולמדינות אלה יש אינטרס משותף והוא להחליש את הגורמים הרדיקליים במזרח התיכון. ולבסוף, גם אם הוועידה לא תביא לשינוי מיידי, היא תיצור אווירה חדשה באזור, תעניק לגיטימציה לכוחות המתונים בעולם הערבי הנמצאים במצוקה ותאפשר בהמשך טיפול ממוקד יותר בבעיות האחרות הקשורות לאיראן ולטרור המוסלמי.

[http://www.haaretz.co.il/hasite/spages/761666.html]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל